

הדלקת נרות: 16:44

צאת שבת: 17:56

מוצ"ש לר"ת: 18:34

הזמנים לפי אופק ירושלים

חודש טוב!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

לשוחח כל יום שעה!

לאחר אחת ההרצאות פנה אלי בעל אחד ואמר לי: שכנעת אותי, אבל לשוחח שעה עם אשתי זה בלתי אפשרי... שאלתי אותו: למה? והוא ענה: אני חוזר בערב הביתה עייף ומותש, ומתיישב על הספה כמו על 'גלגל ים'. פתאום אני רואה משהו גדול בא מהמשקוף של המטבח... זו אשתי... ויש לה קול מאגי מרדים. מיד כשהיא קוראת לי נופלת עלי עייפות... משקל של ארבע טון על העיניים. היא אומרת לי: ... יש לי הרבה מה לומר לך ואני נהיה עוד יותר עייף. היא שואלת אותי: מה, אתה נרדם? ואני עונה לה: מתי נרדמתי לך?? היא אומרת לי: אתמול... ואני משיב: יש לך טבע לחזור לעבר... די תסתכלי קדימה, בואי נפתח דף חדש! כל יום הבעל פותח דף חדש, ואשתו כבר 40 שנה אוספת את הדפים מהרצפה! ואז היא מתיישבת לידי ומתחילה לדבר... לא עוברות להן עשר דקות והעיניים שלי הופכות להיות אדומות והוורידים בולטים מתוכם. לא עוברות עוד חמש דקות ונסגרות לי העיניים, והיא אומרת לי: אתה רואה שאתה נרדם?! העיניים שלך עצומות! ואני עונה לה: סליחה, אני שומע מהעיניים או מהאוזניים? העיקר שהאוזניים פועלות... להמשיך? היא שואלת. ואני משיב לה: מי עצר אותך? לא עוברת עוד דקה וצלילי נחירות מנסרות את דיבורה... וכך אני נשאר על הספה עד ועד בכלל, בבוקר אני קם, רואה שאני לבוש והולך לעבודה.

אמרתי לו: מי אמר שצריך לדבר דווקא בבית, אולי אפשר לצאת להליכה משותפת ואז לשוחח... אולי תיקח אותה לבית קפה, להחליף אווירה? והוא ענה לי: גם בבית קפה אני ארדם. אמרתי לו: אני חותם לך שלא תרדם. קנית קפה ועוגה אתה מושקע פה מאה שקלים, אתה כבר לא תרדם. לא רק שהוא לא ירדם, אלא הוא יאמר לאשתו: את לא אוהבת את העוגה? תני לי, כל ביס פה שווה עשרה שקלים... גברת יקרה, דעי לך כשבעלך אוכל, הוא ער! ככה הוא נברא, תני לו לאכול את כל העוגה... זו ההזדמנות שלך לדבר. הוא אוכל, דברי, דברי... כל זמן שהעוגה בפה אפשר עוד לתקן... לכן, קח אותה למסעדה או לבית קפה ודברו. כאן המקום להרחיב בענין היציאה השבועית. כולנו יודעים שחוויות משותפות מביאות לאחדות ולקירוב לבבות. הדבר מתעצם עוד יותר כאשר השגרה וחיי היום יום שוחקים את הקשר וגורם ההפתעה נעלם. לכן, כדאי מאד לקבוע יום קבוע בשבוע שבו בני הזוג יוצאים ביחד. כל העיסוקים, האירועים ושאר הדברים יידחו מפני היציאה המשותפת. כשאוכלים ושותים יחד בבית קפה או במסעדה מתקיים בבני הזוג - 'גדולה לגימה שמקרב'.

זאת ועוד, כשיש ילדים גדולים בבית, בגיל הבחורות למשל, כבר אי אפשר לומר זה לזו סודות, או דברים שהילדים לא צריכים לשמוע. לכן המקום הניטראלי נחוץ ביותר, כדי שנוכל לומר דברים שאי אפשר לאומרים בבית, כי יש 'אוזניים לכול'.

פרשת השבוע

תיקון לחברה

"כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ויבשבעת יצא לחפשי חנם" - הרעיון של עבד עברי שהתורה חידשה אינו ענין סיוזיפי חלילה או משהו ששייך לתקופות שחוקות, אלא תקנה חברתית מוצלחת לתיקון המעוויים בחברה. נקדים הקדמה קצרה.

בימינו, כאשר אדם נתפס בגניבה, כיצד מטפלים בגנב ובגניבה? את הגניבה הוא לא משיב מכיון שכבר השתמש בה, ואז הבעלים לא מרוויחים מאומה, ואותו גנב מגיע לבית הסוהר ושם הוא משתלם בטכניקות מתוחכמות, ונהיה גנב גדול יותר. ולאחר שחרורו הוא חוזר לרחוב ללא פרוטה וחוזר לגניבות וחוזר חלילה. יוצא שלפי השיטות המקובלות היום אין תקנה לגנב, ולא לגניבה, ולא לחברה.

אבל לפי משפט תורתנו הקדושה אותו גנב שנתפס נמכר בגניבתו. כלומר, הוא הופך להיות עבד של האדון שקנה אותו, ובעבודה שעובד אצלו הוא מחזיר לו את כספו. הרי לפנינו תיקון לגנב. אותו גנב שנמצא שש שנים אצל רבו, גר אצלו, ולומד אצלו אורחות חיים. הוא רואה מה זו שבת, מה זאת משפחה, מה זה חינוך ילדים, ולאט לאט הוא משקם את עצמו והופך להיות בן אדם כי סוף סוף גם הוא רוצה חיים טובים כאלה.

הרי יש כאן תיקון לגנב. ולאחר שש שנים כאשר הוא יוצא לחופשי, התורה מצווה על האדון מצוות "העניק תעניק", כלומר להעניק לעבד לו "מצאנך ומגנך ומיקנך" ולתת לו מזון שנה שלמה. וכשהוא יוצא מאדונו לחופשי יש לו התחלה טובה לחיים, והוא לא יחזור לחיי פשע. הרי תיקון לחברה.

"וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו וישחתה, לחפשי ישלחנו תחת עינו" חכמים אמרו שעבד כנעני שעובד אצל יהודי משתחרר מאדונו או בגט שחרור או שאדונו שיחת אחד מ 24 איברים, שהם אצבעות הידיים והרגליים און עין חוטם ושן. מפני מה התורה הדגישה כאן שעבד יוצא בפגיעת שן או עין, מה המיוחד בשן ועין שעליהם התורה שמה את הדגש?

נחזור לפרשת נח. לאחר המבול נאמר "ויחל נח איש הצדקה ויטע כרם. וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה. וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ. וישקח שם ויפת את השמלה וישמו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו".

כאשר חם ראה את אביו מגולה, במקום לכסותו, הוא הלך וקרא לשני אחיו, שיראו את אביהם בביזיון. וקיבל את הקללה שהוא זורעו יהיו העבדים של העולם. ובאמת עד עצם היום הזה בני חם הם עבדים. כיצד קרתה האמירה הזאת של חם: "וירא" "ויגד". "וירא - פגימה בעין, "ויגד" - פגימה בשן. ודרך השן והעין הללו, התקלל כנען להיות עבד עולם. לכן עבד כנעני יוצא בשן ועין, ברגע שאחד מהם נחבל, פקעה ממנו קללת נח ואז הוא יוצא לחופשי.

הפני מנחם כתב שמובא בספרי חסידות רבים מתלמידי הבעש"ט: שן - הרמז לתאוות האכילה ודיבור... עין - הרמז לשמירת העין. הסתכלות הראויה שלא להביט במה שלא צריך... ועל ידי שמירת התאוות יוצא לחירות. והקשה בשם אביו הרי יציאה בשן ועין אינה נוהגת אלא בעבד כנעני ואילו עבד עברי אינו יוצא בהם לחירות כלל. אז איך אפשר ללמוד מזה?

ותירץ, שלכל אחד יש משהו גוי. לכן אומרים בכל יום 'שלא עשני גוי' 'שלא עשני עבד'. ומובא בשם האר"י ז"ל וגם בספר 'מגן אברהם' שאת הברכות הללו מברכים על יציאת נשמתו של האדם בלילה, שלא נדבק בה נשמת גוי או עבד. וסיים הרב וכתב שעצה להינצל מכל התאוות הללו היא על ידי לימוד התורה והמשפטים אשר תשים לפניכם. ואפילו שהאדם יהיה שקוע בעבודות עצמו בתאוות גופו ושאר שעבודים זרים הוא יכול להיחלץ בכל עת ולצאת לחירות.

שבת שלום ומבורך - אבנר קוואס

אחד טובל מנדודי שינה זמן רב. הוא הולך לרופא, שבודק אותו וקובע: "אתה טובל ממתח רב ועצבני. כדי לישון היטב, אתה צריך להשאיר מחוץ לחדר השינה את כל המתח והעצבים שלך, וללכת לישון רגוע".
"זה בדיוק מה שאמרתי לאשתי!",
זועק המרוקאי, "אבל היא לא מוכנה לישון בסלון..."

ביתנו

תדמית חיובית אצל הילדים

מובא בשם רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל, שלכל אדם שבא לעולם יש כישרונות שהקב"ה נטע בו, על מנת שיוכל להועיל ולהיטיב לחברה. והוא חייב להשתמש בכישרונות האלו לטובת הכלל. מי שלא יודע מהן היכולות שלו, ואינו מודע לכישרונות שלו, הרי הוא מבזבז את זמנו, ולא יגיע לתכלית המבוקשת. לשם כך עלינו המבוגרים לזהות את כישרונותינו, וגם את כישרונות ילדינו. אם זיהינו שהילד חזק ומוצלח בנגינה, צריך לומר לו שהוא טוב בזה. אם זיהינו שהילדה מצטיינת בתפירה, צריכים להגיד לה שהיא טובה בזה והיא תצליח. אם גילינו שאחד מהילדים יודע לדבר באופן מרתק, צריך להדגיש זאת בפניו ולומר לו שהוא טוב בזה. וכן בכל הכישרונות כולם. נשאלת השאלה, אם אדם יודע שהוא מצטיין במספר דברים, וגם יאמר זאת לעצמו או לאחרים, אז היכן הענוה, לכאורה זאת גאוה?

צריך לדעת שיש ענוה אמיתית ויש ענוה פסולה. ענוה פסולה היא שאדם נהנה ושמח שאומרים לו שהוא עניו, והוא עושה מאמצים אדירים כדי שיאמרו לו זאת ביתר שאת. הוא גם בטוח שהוא מוצלח וטוב בעצם, והכל מתוכו. ענוה אמיתית היא שאדם יודע את כישרונותיו, מודע למעלותיו, אבל יודע שהקב"ה נתן לו אותם. כשהאדם חושב בצורה הזאת, 'הבלון הנפוח' של אני ואפסי מתרוקן, והוא פועל בצורה נכונה עם כישרונותיו המבורכים, ומפיק מעצמו את המקסימום ללא שחצנות ויוהרה. ואז הוא יכול להועיל יותר לחברה, וגם החברה אוהבת ומקבלת אותו. לכן, אנו ההורים צריכים לגלות את הכישרונות של הילדים ולטפח אותם, כדי שיצליחו להועיל לחברה ולשווק את עצמם טוב יותר.

סיפור לשבת

מעלת תוספת שבת

במשך שנים רבות, הרב כהן וזוגתו המתינו לזרע של קיימא. אי אפשר לתאר ולשער מה המשמעות של המתנה במשך שנים רבות לישועה. כך מצאו את עצמם, הרב כהן וזוגתו, הופכים את העולם, פשוטו כמשמעו, בניסיון נואש לזכות לילד. הם התפללו והתחננו לפני בורא עולם. היה זה במוצאי תשעה באב ה'תשע"א. כאילו לא די באבל הכללי בעם ישראל ביום הנורא הזה, הצטרף לכך אבל אישי. אחד המומחים המובילים התקשר אליהם באותו לילה ובפיו בשורות קשות. "אני מצטער לבשר", אמר בקול מלא אמפתיה, "לפי הנתונים הנוכחיים אינני איש בשורה!". מעבר לקו השתררה שתיקה של הלם. המומחה, שהרגיש את השתיקה הרועמת מפי בני הזוג, נאלץ לחזור על הדברים: "בדרך הטבע לא נראה שמשוה יועיל. מצטער, מחזק את ידכם!", הוסיף לפני שסיים, מנסה לעודד את רוחם... עברו שבועות ספורים בניסיון להפנים את המציאות החדשה, בהתחזקות באמונה וביטחון למרות גודל הניסיון. אחרי מספר שבועות, התגלגל לידיהם גיליון העוסק ב'תוספת שבת'. נכתב בו בשם רבינו האר"י הקדוש כי 'תוספת שבת' והפצת מעלתה, היא סגולה גדולה לפקידת עקרות ולישועות בזרע של קיימא. הם הרגישו שהגיליון התגלגל במכוון לידיים שלהם, כדי להאיר את הסגולה הבדוקה והמנוסה, גם כשכל הסיכויים אבדו מזמן... הם החליטו לנסות. הם ירדו לפרטים הקטנים, איך מצליחים להיכנס לשבת ברוגע. אחרי דיון ממצה, יצא מתחת ידם דף שבו נכתב: 'החל מהשבוע, מקדימים קניות ליום רביעי. הניקיון עובר ליום חמישי, הבישולים לקירור – עוברים ליום חמישי בערב. להשאיר ליום שישי רק ניקיון סופי ובישולים אחרונים!' הם רשמו ותלו על המקרר... בשבוע הראשון, הם חשו לראשונה את חוויית הרוגע בעת כניסת השבת, את השלוה האופפת אותם ואת הבית כולו רגע לפני כניסת המלכה. שעת הדלקת הנרות מעולם לא היתה מרגשת ומרוממת יותר, כשמתכוננים אליה ברוגע. בזמן הדלקת הנרות, תפילת האישה בקעה מעמקי הלב: "זוכני לגדל בנים ובני בנים, חכמים ונבונים, אוהבי ה' יתברך".

אחרי שבועיים של תענוג צרוף, המשיכו לשלב הבא: עידוד וחיזוק אחרים להצטרף. וכך, ב-ט"ז אלול ה'תשע"א, בני הזוג פרסמו מודעה בעיתון שבה נכתבו כמה ציטוטים מגדולי הדורות במעלת 'תוספת שבת', על גודל הזכות, על עוצמת החוויה ועל השערים הנפתחים בהקדמת קבלת השבת. המודעה פורסמה. אין לנו מידע מה הייתה השפעתה בקרב הציבור, אבל אנחנו יודעים גם יודעים מה פתחה עבור בני הזוג... כאמור, המודעה פורסמה בתאריך ט"ז באלול תשע"א. את השורה הבאה, צריך לקרוא פעמיים ושלוש כדי להאמין: ב-ט"ז אלול ה'תשע"ב, בדיוק שנה אחרי, האב עמד על יד הסנדק שמחזיק בתינוק הקטן, ואמר בדמעות של אושר: "ברוך אתה... להכניסו בבריתו של אברהם אבינו!". במתנת אהבה מבורא עולם, בני הזוג חבקו בן יקר, ונקרא שמו בישראל 'אברהם'. השמחה הרקיעה שחקים, וגם המסר העולה ממנה: תוספת שבת היא מפתח עוצמתי במיוחד. גם כשהכול נראה סגור וחשוך, גם אז תוספת שבת פועלת חתירה של רחמים מתחת כיסא הכבוד, ויוצרת ישועות פלאיות יש מאין! שנה וקצת אחר כך, האישה נזכרה כי הבטיחה שכשתיושע בזכות תוספת שבת – תפרסם את דבר הנס, ותיידע את הציבור בדבר עוצמת הסגולה הנפלאה הזו. בתאריך י' כסלו ה'תשע"ד, כשבנה אברהם היה בן יותר משנה, פרסמה מודעה נוספת שבה סיפרה על גודל הנס, לו זכתה בזכות הקדמת קבלת השבת. היא ריגשה את הקוראים בסיפור האישי הייחודי והפלאי כל כך, תוך הוספת המלצה אישית למצפים לישועות, לנסות את הסגולה העוצמתית במיוחד... ואז, תוספת שבת זיכתה שוב ובעוצמה. שנה אחר כך, בדיוק מופלא, ב-י' כסלו ה'תשע"ה, בדיוק שנה אחרי הפרסום השני, בני הזוג שוב זכו למשש בידיהם את הפלא העצום והנפלא, את תינוקם החדש, הפעם הייתה זו בת... הילדה נקראה בשם 'איילה'. האם המאושרת חובקת היום את אברימי ואיילה. פיה לא פוסק מלהלל ולשבח: "אה, ילדים של תוספת שבת, ילדים של תוספת שבת!".

(פניני עין חמד)

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א

ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39

לקבלת סרטונים, ניוזלטר וזמני הרצאות

בנושאי זוגיות וחינוך ילדים

מאת הרב אבנר קוואס שליט"א

ניתן להצטרף לקבוצת ה WhatsApp

להצטרפות לחצו כאן

או ע"י בקשת הצטרפות לטלפון

0552-766-799

הצטרפו עוד היום!

